

គម្រោងផ្នែកវិទ្យាសាស្ត្រ

ដោយ ប្រាកលី សាលម៉ុង III
(ផ្នែកនៅលើដំណើររឿងពិត)

ដំណើររឿងនេះបានកើតឡើងនៅក្នុង ស.វ.អា. ។

ប្រាកលី បានចាក់ខ្សាច់មួយកាតូចទៅក្នុងធុងរបស់គាត់ ។ គាត់ត្រូវការខ្សាច់ច្រើនណាស់ ! ការតាំងពីដំណើរផ្នែកវិទ្យាសាស្ត្រនៅសាលារបស់គាត់ចាប់ផ្តើមក្នុងពេលឆាប់ៗនេះ ។ ប្រាកលី បានធ្វើគំរូមួយដែលបង្ហាញពីរបៀបដែលលក់កម្ម ស៊ូណាមី ដំណើរការ ។ គាត់បានដឹងថា លក់កម្មស៊ូណាមីគឺជាលក់កម្មដ៏ធំមួយដែលបណ្តាលមកពីការញ្ជុយដីនៅក្នុងមហាសមុទ្រ ។ គាត់ ចង់ឲ្យគម្រោងរបស់គាត់ល្អឥតខ្ចោះ ។ ប្រហែលជាគាត់អាចឈ្នះរង្វាន់ ! ពេលធុងរបស់គាត់ពេញ ប្រាកលី បានប្រមូលមែកឈើមួយចំនួនមក ។ បន្ទាប់មក គាត់បានរក ឃើញធុងផ្លាស្ទិចមួយ និងផ្ទះសម្រាប់ក្មេងលេងមួយចំនួននៅក្នុងបន្ទប់ក្រោមដី ។ ប្រាកលី បានចាក់ខ្សាច់ចូលទៅក្នុងធុងដើម្បីធ្វើជាដី ។ គាត់បានដាក់ផ្ទះ និងដើមឈើដោយប្រុង ប្រយ័ត្ន ។ ផ្នែកបន្ទប់ដីគួរឲ្យរំភើបនោះ—គឺទឹក ! នៅពេលដែលគាត់ចាក់វាចូលហើយ គាត់អាចឮ បំណែកគ្នាកាត់កាត់ទឹកដើម្បីបង្កើតឲ្យមានរលក ។ ប៉ុន្តែ ក្រោយមកគាត់បានធ្វើកំហុសធ្ងន់មួយ ។ គាត់ចាក់ទឹកច្រើនពេក ! ផ្ទះនោះបានរលិច— ទាំងគាត់មិនទាន់ធ្វើឲ្យមានរលកនៅឡើយទេ ។ ខ្សាច់ស៊ីមបានធ្វើឲ្យខ្លាយទឹក បែកកក់ ។ ប្រាកលី បានហៅម៉ាករបស់គាត់នៅក្នុងផ្ទះបាយ ។ « តើកូនគួរតែធ្វើអ្វីពេលនេះ ? កូនចាក់ទឹកច្រើនពេក » ។ ម្តាយបាននិយាយថា « វាមិនអីនោះទេ កូនអាចចាប់ផ្តើមជាថ្មី » ។ « តោះធ្វើវាជាមួយគ្នា ហើយរាល់បន្តិចម្តងៗ » ។

« បាទ » ។ ប្រាកលី បានឱនក្បាលរបស់គាត់ ហើយចេញទៅខាងក្រៅយកខ្សាច់មក បន្ថែមទៀត ។ ពេលនេះពួកគេបានរស់យ៉ាងប្រុងប្រយ័ត្ននូវវិមាណទឹកត្រឹមត្រូវ ហើយចាក់វាចូលទៅក្នុងធុង ។ ប្រាកលី បានត្រួតត្រាការក្នុង ហើយចាំមើលលក់កម្មលើខ្សាច់ ។ វាដំណើរការហើយ ! រួចមកទៀត ប្រាកលី និងម៉ាកបានធ្វើបន្ទប់របស់គាត់ ។ គាត់បានចាប់ផ្តើមសរសេរពីហេតុការណ៍ សប្បាយៗមួយចំនួនអំពីលក់កម្មស៊ូណាមី ។ ប៉ុន្តែ ពាក្យទាំងនោះសរសេរមិនគ្រាន់នៅលើ ទំព័រនោះទេ ។ « កូនមិនចង់សរសេរទៀតទេ ! » ប្រាកលី បាននិយាយ ។ គាត់ចាប់ផ្តើមឃើញ ។ ម៉ាកបាននិយាយថា « យើងមិនចាំបាច់សរសេររឿងទាំងអស់នេះឡើយទេ » ។ « យើងគ្រាន់ តែតែកពាក្យប៉ុណ្ណោះ ដូច្នោះវានឹងសរសេរគ្រាន់នៅលើទំព័រនេះហើយ » ។ ប្រាកលី បានត្រួតត្រា ។ បន្ទាប់មកគាត់មិនដូចអ្វីដែលគាត់រំពឹងបាននោះទេ ។ « ខ្ញុំមិនចង់ ធ្វើដូច្នោះទេ ! វានឹងអាចក៏មើលណាស់បើសរសេរមិនគ្រាន់នោះទេ » ។ « ការរៀនសូត្រអាចពិបាកណាស់ » ម៉ាកបានឱបគាត់ ។ « នៅពេលខ្លះយើងអាចធ្វើខុស ប៉ុន្តែ អ្វីដែលសំខាន់គឺយើងមិនបោះបង់ទេ ។ ព្រះរាជវង្សាស្រីសព្វព្រះនិយមយើងបន្តព្យាយាម ។ ដូច្នោះ សូមសម្រាកបន្តិច ហើយបញ្ចប់នៅពេលព្រឹក » ។ ព្រឹកស្អែកឡើងពួកគេបានបញ្ចប់បន្ទប់របស់គាត់ ។ វាមិនល្អឥតខ្ចោះទេ ប៉ុន្តែ ប្រាកលី មាន អារម្មណ៍ល្អបន្តិចអំពីគម្រោងនោះ ។

« ព្រះរាជវង្សាស្រីសព្វព្រះនិយមយើងបន្តព្យាយាម » ។

ទីបំផុត ថ្ងៃតាំងពីដំណើរបានកកដល់ ។ ម្តាយបានទម្លាក់ ប្រាកលី ចុះនៅសាលារៀន ។ គាត់ បាននិយាយថា « សូមចាំថាកូនបានខិតខំប្រឹងប្រែងលើគម្រោងរបស់កូន និងបានរៀនច្រើនណាស់ ហើយនោះទើបជាអ្វីដែលសំខាន់ » ។ ប្រាកលី បានលើកគម្រោងរបស់គាត់ទៅកន្លែងហាត់ប្រាណដី ។ វាពេញទៅដោយគម្រោង និងបង្ហាញ ។ សិស្សធ្លាក់ទីបួនទាំងអស់បានអង្គុយដំបូងរបស់ពួកគេដើម្បីធ្វើបទបង្ហាញអំពីគម្រោង របស់ពួកគេ ។ មិនយូរប៉ុន្មាន វាដល់របស់ប្រាកលី ។ បេះដូងរបស់គាត់លោតញាប់ កាលគាត់ដើរទៅខាង មុខ ។ ចុះបើអ្វីៗមានបញ្ហាកើតឡើងវិញនោះ ? ប្រាកលី បានត្រួតត្រាផ្លូវកាត់ទឹក និងបានបង្ហាញអ្នកដាក់ពីន្ទុះអំពីរបៀបដែលលក់កម្មបានចាក់ ទៅនឹងដីនេះ ។ អ្នកដាក់ពីន្ទុះម្នាក់បានសួរថា « តើអ្វីដែលបង្កឲ្យមានរលកដំបូងនៅក្នុងមហាសមុទ្រ ? » ។ « រលកដំបូងបណ្តាលមកពី... » ។ ប្រាកលី នឹកមិនឃើញអ្វីទាំងអស់ ។ « ខ្ញុំ អត់ចាំទេ ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំអាចប្រាប់លោក នូវហេតុការណ៍សប្បាយៗមួយចំនួនអំពីលក់កម្មស៊ូណាមី » ។ គាត់បាន អានពីហេតុការណ៍នោះនៅលើបង្ហាញ របស់គាត់ឲ្យពួកគាត់ស្តាប់ ។ ក្រោយចេញពីរៀន ប្រាកលី បានឡើងឡានជាមួយនឹងគម្រោងរបស់គាត់ ។ « តើវាយ៉ាងម៉េចដែរកូន ? » ម៉ាកបានសួរ ។

« វាមិនដូចអ្វីដែលកូនចង់បាននោះទេ » ប្រាកលី បានឮញឹម ។ « ប៉ុន្តែកូនបានខំអស់ពីសមត្ថភាព ហើយកូននៅតែបន្តព្យាយាម » ។ ●

« ជោគវាសនាយើងមិនកំណត់ដោយសារយើងបានដួលប៉ុន្មាន ដងឡើយ តែជាកាលដែលយើងក្រោកឡើង បោសស្ទូលដី ចេញ ហើយដើរឆ្ពោះទៅមុខប៉ុន្មានដងវិញទៅតើ » ។ » ។ អែលឌី ខៀវ អេហ្វ អុដដូហ្វ ក្នុងកម្រិតសាកដប់ពីរនាក់ « You Can Do It Now! » Liahona ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១៣ ទំព័រ ៥៥ ។

